

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Σοφοκλέους Ἀντιγόνη

(ed. Sir Richard Jebb, Cambridge. 1891)

Ἀντιγόνη

ὦ κοινὸν ἀντάδελφον Ἰσμῆνης κάρα,
ἄρ' οἴσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ὅποιον οὐχὶ νῶν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὐτ' ἀλγεινὸν οὐτ' ἄτης ἄτερ
οὐτ' αἰσχρὸν οὐτ' ἀτιμὸν ἐσθ', ὅποιον οὐ
τῶν σῶν τε κἄμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;

Ἰσμῆνη

ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη φίλων
οὐθ' ἠδὺς οὐτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὄτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
μιᾶ θανόντοιν ἡμέρᾳ διπλῆ χειρὶ
ἐπεὶ δὲ φρουδὸς ἐστὶν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὐτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὐτ' ἀτωμένη.

Ἀντιγόνη

ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὐνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.
Ἰσμῆνη
τί δ' ἔστι; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

Ἀντιγόνη

οὐ γὰρ τάφου νῶν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκης
χρήσει δικαίᾳ καὶ νόμου κατὰ χθονὸς
ἔκρουσε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς;
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνεῖκους νέκυν
ἀστοισί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα,
ἔᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.

τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
 κάμοί, λέγω γὰρ κάμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
 σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πράγμ' ἄγειν
 οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾷ,
 φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
 οὕτως ἔχει σοὶ ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
 εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.
Ἰσμήνη
 τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 λύουσ' ἂν ἢ φάπτουσα προσθεῖμην πλέον;
Ἀντιγόνη
 εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
Ἰσμήνη
 ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἰ;
Ἀντιγόνη
 εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῆδε κουφιεῖς χερί.
Ἰσμήνη
 ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
Ἀντιγόνη
 τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν ἦν σὺ μὴ θέλης
 ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.
Ἰσμήνη
 ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;
Ἀντιγόνη
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα.
Ἰσμήνη
 οἴμοι. φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ
 ὡς νῶν ἀπεχθῆς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο,
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
 ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί.
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
 πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
 τρίτον δ' ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν
 αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπῶρῳ μόρον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νῶ λελειμμένα σκόπει
 ὅσῳ κάκιστ' ὀλοῦμεθ', εἰ νόμου βία
 ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρῆξιμεν.
 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
 ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχομένα.
 ἔπειτα δ' οὔνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κάτι τῶνδ' ἀλγίονα.
 ἐγὼ μὲν οὔν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
 ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
Ἀντιγόνη
 οὔτ' ἂν κελεύσαιμ' οὔτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
 πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρώης μέτα.

ἀλλ' ἴσθ' ὅποιά σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
θάψω· καλὸν μοι τοῦτο ποιούση θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'. ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὄν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοὶ δ', εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

75

Ἰσμήνη

ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιῶμαι, τὸ δὲ
βία πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

Ἀντιγόνη

σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον
χώσους' ἀδελφῶ φίλτάτῳ πορεύσομαι.

80

Ἰσμήνη

οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

Ἀντιγόνη

μὴ μοῦ προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

Ἰσμήνη

ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ
τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὐτῶς ἐγὼ.

85

Ἀντιγόνη

οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.

Ἰσμήνη

θερμὴν ἐπὶ ψυχοῖσι καρδίαν ἔχεις.

Ἀντιγόνη

ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.

Ἰσμήνη

εἰ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾶς.

90

Ἀντιγόνη

οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.

Ἰσμήνη

ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρόπει τὰμήχανα.

Ἀντιγόνη

εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

95

Ἰσμήνη

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε· τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

Χορός

ἀκτίς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἑπταπύλω φανέν
Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης ποτ', ὦ χρυσέας
ἀμέρας βλέφαρον,

100

Διοκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα,
τὸν λευκάσπιν Ἀργόθεν ἐκβάντα φῶτα πανσαγία
φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῶ·

105

ὄς ἐφ' ἡμετέρα γὰ Πολυνείκους 110
 ἀρθεῖς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
 ὀξέα κλάζων
 ἀετὸς εἰς γὰν ὧς ὑπερέπτα,
 λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός,
 πολλῶν μεθ' ὄπλων 115
 ξύν θ' ἵπποκόμοις κορύθεσσι.
 ξύν θ' ἵπποκόμοις κορύθεσσι.
 στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φονώσαισιν ἀμφιχανῶν κύκλω
 λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα
 ἔβα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων
 αἰμάτων γένυσιν πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων 120
 πευκάενθ' Ἥφαιστον ἐλεῖν. τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
 πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλω δυσχείρωμα δράκοντος. 125
 Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
 ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδῶν
 πολλῶ ῥεύματι προσνισσομένους
 χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις, 130
 παλτῶ ῥίπτει πυρὶ βαλβίδων
 ἐπ' ἄκρων ἤδη
 νίκην ὀρμώντ' ἀλαλάξαι.
 ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γὰ πέσε τανταλωθεῖς
 πυρφόρος, ὄς τότε μαινομένα ξύν ὀρμᾶ 135
 βακχεύων ἐπέπνει
 ῥίπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
 εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν,
 ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενόμα στυφελίζων μέγας Ἄρης
 δεξιόσειρος. 140
 ἐπτά λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπτά πύλαις
 ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
 Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
 πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὧ πατρός ἐνός
 μητρός τε μιᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν 145
 δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
 κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.
 ἀλλὰ γὰρ ἅ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα
 τᾶ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβα,
 ἐκ μὲν δὴ πολέμων 150
 τῶν νῦν θέσθαι λησμοσύναν,
 θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
 παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων
 Βάκχιος ἄρχοι.
 ἀλλ' ὄδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
 Κρέων ὁ Μενοικέως [ἄρχων] νεοχμὸς
 νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
 χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσω,
 ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων 160
 προὔθετο λέσχην,
 κοινῶ κηρύγματι πέμψας; 161b
Κρέων

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
 πολλῶ σάλῳ σείσαντες ὄρθωσαν πάλιν.
 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
 ἔστειλ' ἰκέσθαι τοῦτο μὲν τὰ Λαῖου 165
 σέβοντας εἰδῶς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,
 τοῦτ' αὖθις, ἤνικ' Οἰδίπους ὄρθου πόλιν,
 κάπει διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
 παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν 170
 καθ' ἡμέραν ὤλοντο παίσαντές τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστεία τῶν ὀλωλότων.
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν 175
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχει 180
 κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ
 καὶ μείζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρῶν ἀεὶ,
 οὐτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρῶν 185
 στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὐτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαυτῶ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
 ἢδ' ἐστὶν ἢ σώζουσα καὶ ταύτης ἔπι 190
 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα.
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖξω πόλιν,
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παιδῶν τῶν ἀπ' Οἰδίου πέρι
 Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν 195
 ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει,
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἀφαγνίσαι
 ἅ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.
 τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω,
 ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς 200
 φυγὰς κατελθῶν ἠθέλησε μὲν πυρὶ
 πρῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
 τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
 μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα, 205
 ἔἂν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
 καὶ πρὸς κυνῶν ἔδεστὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.
 τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
 τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·
 ἀλλ' ὅστις εὖνους τῆδε τῆ πόλει, θανῶν 210
 καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμῆσεται.

Χορός

σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενουκίεωσ Κρέον,
τὸν τῆδε δύσνον κὰς τὸν εὐμενῆ πόλει·
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που πάρεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χῶπόσοι ζῶμεν πέρι.

Κρέων

ὡς ἂν σκοποὶ νῦν εἶτε τῶν εἰρημένων.

215

Χορός

νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθεσ.

Κρέων

ἀλλ' εἶσ' ἐτοιμοὶ τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

Χορός

τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

Κρέων

τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

Χορός

οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾶ.

220

Κρέων

καὶ μὴν ὁ μισθός γ', οὗτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων

ἄνδρας τὸ κέρδος πολλακίς διώλεσεν.

Φύλαξ

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο

δύσπνους ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.

πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,

225

ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν·

ψυχὴ γὰρ ἠῦδα πολλά μοι μυθουμένη·

τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολῶν δώσεις δίκη;

τλήμων, μενεῖς αὖ; κεῖ τάδ' εἴσεται Κρέων

ἄλλου παρ' ἀνδρός; πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγύνει;

230

τοιαῦθ' ἐλίσσω ἦνυτον σχολῆ βραδύς.

χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.

τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν

σοί. κεῖ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως·

τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,

235

τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

Κρέων

τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

Φύλαξ

φράσαι θέλω σοι πρῶτα τὰ μαυτοῦ· τὸ γὰρ

πρᾶγμ' οὐτ' ἔδρασ' οὐτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,

οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.

240

Κρέων

εὔ γε στοχάζει κάποφάργνυσαι κύκλω

τὸ πρᾶγμα· δηλοῖς δ' ὡς τι σημανῶν νέον.

Φύλαξ

τὰ δεινὰ γὰρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.

Κρέων

οὐκ οὐκ ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεῖς ἄπει;

Φύλαξ

καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως

245

θάψας βέβηκε κάπι χρωτὶ διψίαν

κόνιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἅ χρή·

Κρέων

τί φής; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;

Φύλαξ

οὐκ οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆδος ἦν
πληγῆ, οὐ δικέλλης ἐκβολή. στύφλος δὲ γῆ 250

καὶ χέρσος, ἀρρώξ οὐδ' ἐπημαξυμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκόπος
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.

ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὔ,
λεπτὴ δ' ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις 255
σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.

λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κὰν ἐγίγνετο 260
πληγῆ τελευτῶς, οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.

εἷς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,
κουδεὶς ἐναργής, ἀλλ' ἔφευγε μὴ εἰδέναι.
ἦμεν δ' ἑτοῖμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν

καὶ πῦρ διέρπειν καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν, 265
τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῷ ξυνειδέναι
τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι μηδ' εἰργασμένῳ.

τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
λέγει τις εἷς, ὁ πάντας ἐς πέδον κᾶρα 270
νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν

οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
πράξαίμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
σοὶ τοῦργον εἶη τοῦτο κούχι κρυπτέον.

καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κάμῃ τὸν δυσδαίμονα
πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τὰγαθὸν λαβεῖν. 275

πάρεμι δ' ἄκων οὐχ ἔκουσιν, οἶδ' ὅτι
στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

Χορός

ἄναξ, ἐμοί τοί, μή τι καὶ θεήλατον
τοῦργον τόδ', ἢ ξύννοια βουλεύει πάλαι 280

Κρέων
παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καὶ ἔμῃ μεστῶσαι λέγων,
μὴ ἴφρευεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.

λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
πρόνοϊαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην 285
ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας

ναοὺς πυρώσων ἤλθε κἀναθήματα
καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεοὺς;
οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως 290

ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
κρυφῆ κᾶρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.

ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε. 295
 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος
 κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστὰς πρὸς αἰσχροῖα πράγματ' ἴστασθαι βροτῶν·
 πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
 καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
 ὅσοι δὲ μισθαρονοῦντες ἤνυσαν τάδε,
 χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
 ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
 εὖ τοῦτ' ἐπίστας', ὄρκιος δέ σοι λέγω 305
 εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
 εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
 οὐχ ὑμῖν Ἄιδης μῦθος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
 ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν,
 ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310
 τὸ λοιπὸν ἀρπάζητε, καὶ μάθηθ' ὅτι
 οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
 ἐκ τῶν γὰρ αἰσchrῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
 ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.
Φύλαξ
 εἰπεῖν τι δώσεις ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 315
Κρέων
 οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
Φύλαξ
 ἐν τοῖσιν ὧσιν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;
Κρέων
 τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;
Φύλαξ
 ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
Κρέων
 οἴμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320
Φύλαξ
 οὐκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
Κρέων
 καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.
Φύλαξ
 φεῦ·
 ἢ δεινὸν ᾧ δοκῆ γε καὶ ψευδῇ δοκεῖν.
Κρέων
 κόμπευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
 φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι 325
 τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
Φύλαξ
 ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ'· ἐὰν δέ τοι
 ληφθῆ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με·
 καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330

σωθεις ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλήν χάριν.

Χορός

πολλά τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει.
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ 335

χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
περῶν ὑπ' οἴδμασιν.
θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν
ἄφθιτον, ἀκαμάταν, ἀποτρύεται
ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος
ἵππειῳ γένει πολεύων. 340

κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει
καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 345
σπεύρασι δικτυοκλώστοις,
περιφραδῆς ἀνήρ·

κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ'
ἵππον ὀχμάζεται ἀμφὶ λόφον ζυγῶν
οὔρειόν τ' ἀκμήτα ταῦρον. 350

καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυνόμους
ὀργᾶς ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων 355

πάγων ὑπαίθρεια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη
παντοπόρος· ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται

τὸ μέλλον· Αἶδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται
νόσων δ' ἀμηχάνων φυγᾶς ζυμπέφραστα. 360

σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων
τοτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει,

νόμους γεραίρων χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν,
ὑψίπολις· ἀπολις ὄτῳ τὸ μὴ καλὸν 370

ξύνεστι τόλμας χάριν. μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν ὃς τάδ' ἔρδει. 375

ἔς δαιμόνιον τέρας ἀμφινόῳ
τόδε· πῶς εἰδῶς ἀντιλογήσω

τήνδ' οὐκ εἶναι παιῖδ' Ἀντιγόνην.
ὦ δύστηνος 380

καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα,
τί ποτ'; οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν

τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνη καθελόντες;

Φύλαξ

ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ ἔξειργασμένη·
τήνδ' εἴλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385

Χορός

ὄδ' ἐκ δόμων ἄψορρος εἰς δέον περᾶ.

Κρέων

τί δ' ἔστι; ποία ζύμμετρος προὔβην τύχη;

Φύλαξ

ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδὲν ἔστ' ἀπώμοτον.
ψεύδει γὰρ ἢ ἴνιοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῆ ποθ' ἦξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ 390
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς αἷς ἐχειμάσθην τότε

ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτός καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
 ἔοικεν ἄλλη μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ,
 ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,
 κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθηρέθη τάφον 395
 κοσμοῦσα. κλήρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
 ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
 καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβῶν
 καὶ κρῖνε κἀξέλεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
 δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
Κρέων
 ἄγεις δὲ τήνδε τῶ τρόπῳ πόθεν λαβῶν;
Φύλαξ
 αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
Κρέων
 ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φής;
Φύλαξ
 ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὄν σὺ τὸν νεκρὸν
 ἀπεῖπας. ἄρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγεις; 405
Κρέων
 καὶ πῶς ὀρᾶται κἀπίληπτος ἠρέθη;
Φύλαξ
 τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἦκομεν,
 πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
 πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἢ κατεῖχε τὸν
 νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
 καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
 ὄσμην ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
 ἐγερετὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ' ἐπιρρόθοις
 κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου.
 χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔστ' ἐν αἰθέρι 415
 μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε' ἐξαίφνης χθονὸς
 τυφῶς ἀείρας σκηπτὸν οὐράνιον ἄχος,
 πῖμπλησι πεδῖον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
 ὕλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας 420
 αἰθήρ· μύσαντες δ' εἶχομεν θείαν νόσον.
 καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἢ παῖς ὀρᾶται, κἀνακωκύει πικρᾶς
 ὄρνιθος ὄξυν φθόγγον, ἐς ὅταν κενῆς
 εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψη λέχος. 425
 οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὀρᾶ νέκυν,
 γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
 ἠρᾶτο τοῖσι τοῦργον ἐξειργασμένοις.
 καὶ χερσὶν εὐθύς διψίαν φέρει κόνιν,
 ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκείας ἄρδην πρόχου 430
 χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
 χῆμεῖς ἰδόντες ἰέμεσθα, σὺν δὲ νιν
 θηρώμεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
 καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἠλέγχομεν
 πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435

ἄμ' ἠδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἅμα.
τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
ἠδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἦσσω λαβεῖν
ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440

Κρέων

σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρρα,
φῆς ἢ καταρνῆ μὴ δεδρακέναι τάδε·

Ἀντιγόνη

καὶ φημί δρᾶσαι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.

Κρέων

σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις
ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· 445
σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
ἦδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;

Ἀντιγόνη

ἦδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

Κρέων

καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

Ἀντιγόνη

οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, 450
οὐδ' ἢ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισεν νόμους.

οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ὥοιμην τὰ σὰ
κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα ἀσφαλῆ θεῶν
νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455

οὐ γὰρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
ζῆ ταῦτα, κούδεις οἶδεν ἐξ ὄτου φάνη.
τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην

δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὐ; 460
κεῖ μὴ σὺ προῦκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.

ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ἐς ἐγὼ κακοῖς
ζῆ, πῶς ὄδ' Οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465

παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
μητρὸς θανόντ' ἄθαρτον ἠνσχόμεν νέκυν,
κεῖνοις ἂν ἦλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.

σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
σχεδόν τι μῶρω μωρίαν ὀφλισκάνω. 470

Χορός

δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
τῆς παιδός. εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.

Κρέων

ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον 475
σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις·
σμικρῶ χαλινῶ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους

ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δούλος ἐστι τῶν πέλας.
 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο, 480
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485
 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἶθ' ὀμαιμονεστέρα
 τοῦ παντός ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,
 αὐτὴ τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
 μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
 ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου. 490
 καὶ νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
 φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν, ἤρῃσθαι κλοπεύς
 τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων·
 μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσι τις 495
 ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.
Ἀντιγόνη
 θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναί μ' ἐλών;
Κρέων
 ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
Ἀντιγόνη
 τί δήτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
 ἀρεστὸν οὐδὲν μηδ' ἀρεσθείη ποτέ· 500
 οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
 καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
 κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
 τιθείσῃ; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
 λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήροι φόβος. 505
 ἀλλ' ἢ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
 κάξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.
Κρέων
 σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄρας.
Ἀντιγόνη
 ὀρώσι χοῦτοι, σοὶ δ' ὑπίλλουσιν στόμα.
Κρέων
 σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510
Ἀντιγόνη
 οὐδὲν γὰρ αἰσχροὺς τοὺς ὀμοσπλάγχχνους σέβειν.
Κρέων
 οὐκ οὐκ ὀμαιμος χῶ καταντίον θανῶν;
Ἀντιγόνη
 ὀμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτου πατρός.
Κρέων
 πῶς δήτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν;
Ἀντιγόνη
 οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανῶν νέκυς. 515
Κρέων

εἴ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

Ἀντιγόνη

οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο.

Κρέων

πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὕπερ.

Ἀντιγόνη

ὁμῶς ὅ γ' Αἰδῆς τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.

Κρέων

ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.

520

Ἀντιγόνη

τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε;

Κρέων

οὔτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

Ἀντιγόνη

οὔτοι συνέχθην, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

Κρέων

κάτω νυν ἐλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.

525

Χορός

καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ· εἰβομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν
ῥέθος αἰσχύνει,

τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν.

530

Κρέων

σὺ δ', ἦ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δὲ ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων,
φέρ', εἶπε δὴ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἕξομεὶ τὸ μὴ εἰδένα;

535

Ἰσμήνη

δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἦδ' ὁμορροθεῖ
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

Ἀντιγόνη

ἀλλ' οὐκ ἔάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ ἰκοινωσάμην.

Ἰσμήνη

ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.

540

Ἀντιγόνη

ῶν τοῦργον, Αἰδῆς χοὶ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

Ἰσμήνη

μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι.

545

Ἀντιγόνη

μή μοι θάνης σὺ κοινὰ μηδ' ἄ μὴ ἴθιγες
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

Ἰσμήνη

καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;

Ἀντιγόνη

Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.

Ἴσμήνη

τί ταῦτ' ἀνιάς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη; 550

Ἀντιγόνη

ἀλοῦσα μὲν δῆτ' εἰ γελῶ γ' ἐν σοὶ γελῶ.

Ἴσμήνη

τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ;

Ἀντιγόνη

σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.

Ἴσμήνη

οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

Ἀντιγόνη

σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555

Ἴσμήνη

ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

Ἀντιγόνη

καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ ἴδομαι φρονεῖν.

Ἴσμήνη

καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ἕξαμαρτία.

Ἀντιγόνη

θάρσει· σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι 560

τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.

Κρέων

τῷ παιδε φημί τῷδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.

Ἴσμήνη

οὐ γὰρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

Κρέων

σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά. 565

Ἴσμήνη

τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερο βιώσιμον;

Κρέων

ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.

Ἴσμήνη

ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;

Κρέων

ἀρώσιμοι γὰρ χατέρων εἰσὶν γύαι.

Ἴσμήνη

οὐχ ὥς γ' ἐκείνω τῆδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα. 570

Κρέων

κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.

Ἀντιγόνη

ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.

Κρέων

ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.

Χορός

ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;

Κρέων

Ἄιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ.	575
Χορός	
δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.	
Κρέων	
καὶ σοὶ γε κἄμοι. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν κομίζετ' εἴσω, δμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χορῆ γυναῖκας εἶναι τάσδε μὴδ' ἀνειμένας. φεύγουσι γὰρ τοὶ χοῖ θρασεῖς, ὅταν πέλας	580
ἤδη τὸν, Ἄιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.	
Χορός	
εὐδαίμονες οἴσι κακῶν ἄγευστος αἰών. οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἄτας οὐδὲν ἔλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλήθος ἔρπον·	585
ὅμοιον ὥστε ποντίαις οἶδμα δυσπνόοις ὅταν Θρηῆσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς, κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θίνα καὶ	590
δυσάνεμοι, στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπληγες ἀκταί. ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὀρῶμαι πήματα φθιτῶν ἐπὶ πήμασι πίπτοντ',	595
οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν. νῦν γὰρ ἐσχάτας ὕπερ ρίζας ὁ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις,	600
κατ' αὐτὸν νιν φοινία θεῶν τῶν νερτέρων ἀμᾶ κόνις λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἔρινύς. τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασία κατάσχοι;	605
τὰν οὐθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ πάντ' ἀγρεύων, οὔτε θεῶν ἄκματοι μῆνες, ἀγήρω δὲ χρόνῳ δυνάστας κατέχεις Ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.	610
τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει νόμος ὅδ', οὐδὲν ἔρπει θνατῶν βιότῳ πάμπολύ γ' ἐκτὸς ἄτας.	615
ἀ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπὶς πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν, πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων· εἰδότες δ' οὐδὲν ἔρπει, πρὶν πυρὶ θερμῶ πόδα τις προσαύση. σοφία γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος πέφανται.	620
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν τῶδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν· πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας.	625
ὅδε μὴν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν νέατον γέννημ'· ἄρ' ἀχνύμενος τάλιδος ἤκει μόρον Ἀντιγόνης, ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν;	630
Κρέων	
τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον. ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει; ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ, δρῶντες φίλοι;	
Αἴμων	

πάτερ, σός εἰμι, καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων 635
 χρηστάς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
 ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος
 μεῖζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.
Κρέων
 οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρῆ διὰ στέρνων ἔχειν,
 γνώμης πατρώας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι. 640
 τούτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονὰς
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
 ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτῦει τέκνα, 645
 τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
 φύσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 μή νῦν ποτ', ὦ παῖ, τὰς φρένας ὑφ' ἠδονῆς
 γυναικὸς οὐνεκ' ἐκβάλης, εἰδὼς ὅτι 650
 ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
 γυνὴ κακὴ ξύνεννος ἐν δόμοις. τί γὰρ
 γένοιτ' ἂν ἔλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
 ἀλλὰ πτύσας ὡσεὶ τε δυσμενῆ μέθες
 τὴν παιδ' ἐν Αἴδου τήνδε νυμφεύειν τινί. 655
 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
 πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία
 ξύναιμον. εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει 660
 ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανεῖται κὰν πόλει δίκαιος ὦν.
 ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. 665
 ἀλλ' ὄν πόλις στήσειε τοῦδε χρῆ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τὰναντία.
 καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
 δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
 μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὕτη πόλεις ὄλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους
 οἴκους τίθησιν, ἥδε συμμάχου δορός
 τροπὰς καταρρήγνυσσι τῶν δ' ὀρθομένων 675
 σφίξει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
 οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἤσσητέα.
 κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
 κοῦκ ἂν γυναικῶν ἤσσονες καλοίμεθ' ἂν. 680

Χορός

ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
 λέγειν φρονούντως ὦν λέγεις δοκεῖς πέρι.

Αἴμων

πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 685
οὔτ' ἂν δυναίμην μῆτ' ἐπισταίμην λέγειν.
γένοιτο μεντὰν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν, ἀνδρὶ δημότῃ 690
λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παιῖδα ταύτην οἷ', ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτῃ
κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει. 695
ἦ τις τὸν αὐτῆς ἀτάδελφον ἐν φοναῖς
πεπτῶτ' ἄθαπτον μῆθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
εἶασ' ὀλέσθαι μῆθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος.
οὐχ ἦδε χρυσοῦς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
τοιᾶδ' ἔρεμνῆ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον,
τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
ἄγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παιδῶν πατρὶ;
μῆ νυν ἐν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει, 705
ὡς φῆς σὺ, κούδεν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
ἢ γλῶσσαν, ἢν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
οὔτοι διαπτυχθέντες ὠφθῆσαν κενοί.
ἀλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν 710
πόλλ', αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
ὄρας παρὰ ρεῖθροισι χειμάρροισι ὅσα
δένδρων ὑπέικει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται,
τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
αὐτῶς δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴ πόδα 715
τείνας ὑπέικει μηδέν, ὑπτίοις κάτω
στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
ἀλλ' εἶκε καὶ θυμῷ μετάστασιν δίδου.
γνώμη γὰρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νεωτέρου
πρόσεστι, φῆμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ 720
φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη ῥέπειν,
καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.

Χορός
ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλῆ. 725

Κρέων
οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

Αἴμων
μηδέν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,

οὐ τὸν χρόνον χρὴ μάλλον ἢ τὰργα σκοπεῖν.
Κρέων
ἐργον γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
Αἴμων
οὐδ' ἂν κελεύσαιμ', εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοὺς.
Κρέων
οὐχ ἦδε γὰρ τοιαῶδ' ἐπείληπται νόσῳ;
Αἴμων
οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὀμόπτολις λεῶς.
Κρέων
πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
Αἴμων
ὄρας τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735
Κρέων
ἄλλω γὰρ ἢ μοι χρὴ με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
Αἴμων
πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρός ἐσθ' ἑνός.
Κρέων
οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;
Αἴμων
καλῶς γ' ἐρήμης ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
Κρέων
ὄδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
Αἴμων
εἶπερ γυνὴ σὺ. σοῦ γὰρ οὖν προκῆδομαι.
Κρέων
ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρὶ;
Αἴμων
οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὀρώ.
Κρέων
ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμάς ἀρχὰς σέβων;
Αἴμων
οὐ γὰρ σέβεις τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
Κρέων
ὦ μιᾶρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
Αἴμων
οὐ τὰν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχυρῶν ἐμέ.
Κρέων
ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε.
Αἴμων
καὶ σοῦ γε κάμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
Κρέων
ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς. 750
Αἴμων
ἦ δ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.
Κρέων
ἦ κάπαπειλῶν ὦδ' ἐπεξέρχει θρασύς;
Αἴμων
τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
Κρέων

κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός.

Αἴμων

εἰ μὴ πατήρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.

755

Κρέων

γυναικὸς ὧν δούλευμα μὴ κώτιλλέ με.

Αἴμων

βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;

Κρέων

ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον, ἴσθ' ὅτι,
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ.

ἄγαγε τὸ μῖσος ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα
παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.

760

Αἴμων

οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
οὐθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
τοῦμόν προσόψει κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνη συνών.

765

Χορός

ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δ' ἐστὶ τηλικούτος ἀλγήσας βαρύς.

Κρέων

δράτῳ φρονεῖτῳ μείζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·
τῷ δ' οὖν κόρα τῷδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.

Χορός

ἄμφω γὰρ αὐτῷ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς;

770

Κρέων

οὐ τὴν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.

Χορός

μόρῳ δὲ ποίῳ καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν;

Κρέων

ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἂν ἡ βροτῶν στίβος
κρύψῳ πετρῶδει ζῶσαν ἐν κατώρῳχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς,
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.
κάκεϊ τὸν Αἴδη, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τὰν Αἴδου σέβειν.

775

780

Χορός

Ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν, Ἔρωσ, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις,
φοιτᾶς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις ἀυλαῖς·
καί σ' οὐτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς

785

οὐθ' ἀμερίων σέ γ' ἀνθρώπων. ὁ δ' ἔχων μέμνηεν.

790

σύ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λῶβα,
σύ καὶ τότε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας·

795

νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἴμερος εὐλέκτρον
νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς

θεσμῶν. ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεός, Ἀφροδίτα.

800

νῦν δ' ἤδη ἴγῳ καὐτὸς θεσμῶν

ἔξω φέρομαι τάδ' ὀρώων ἴσχειν δ'
οὐκέτι πηγάς δύναμαι δάκρυ
τὸν παγκοίτην ὄθ' ὀρῶ θάλαμον
τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν. 805

Ἀντιγόνη

ὀρᾶτ' ἔμ', ὦ γὰρ πατρίας πολῖται, τὰν νεάταν ὁδὸν
στείχουσας, νέατον δὲ φέγγος λεύσσουσαν ἀελίου,
κούποτ' αὐθις. ἀλλὰ μ' ὁ παγκοίτας Ἄιδας ζῶσαν ἄγει 810
τὰν Ἀχέροντος

ἀκτάν, οὐθ' ὑμεναίων ἔγκληρον, οὐτ' ἐπινύμφειός
πῶ μέ τις ὕμνος ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω. 815

Χορός

οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
ἔς τὸδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ', 820
ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
θνητῶν Ἄιδην καταβήσει.

Ἀντιγόνη

ἦκουσα δὴ λυγρότατον ὀλέσθαι τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ, τὰν κισσοῦς ὡς ἀτενῆς 825
πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὄμβροι τακομένην,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,

χιῶν τ' οὐδαμὰ λείπει, τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις
δειράδας· με δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει. 830

Χορός

ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννῆς,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
καίτοι φθιμένη μέγα κάκοῦσαι
τοῖς ἰσοθέοις σύγκληρα λαχεῖν.
ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν.

Ἀντιγόνη

οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῶων.
οὐκ οἰχομένην ὑβρίζεις, ἀλλ' ἐπίφαντον; 840
ὦ πόλις, ὦ πόλεως πολυκτῆμονες ἄνδρες·
ἰὼ Δικαῖαι κρῆναι

Θήβας τ' εὐαρχάτου ἄλσος, ἔμπας ξυμμάρτυρας ὕμμ' ἐπικτῶμαι, 845
οἷα φίλων ἄκλαυτος, οἷοις νόμοις
πρὸς ἔργμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταίνιου·
ἰὼ δύστανος, βροτοῖς οὔτε νεκροῖς κυροῦσα 850
μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

Χορός

προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον 855
προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολὺ·
πατρῶν δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.

Ἀντιγόνη

ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἔμοι μερίμνας,
πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον τοῦ τε πρόπαντος
ἀμετέρου πότμου κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν. 860

ἰὼ ματρῶναι λέκτρον ἄται κοιμήματά τ' αὐτογέννητ' ἐμῶ πατρὶ δυσμόρου ματρός, οἴων ἐγὼ ποθ' ἄ ταλαίφρων ἔφυν· πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.	865
ἰὼ δυσπότημων κασίγνητε γάμων κυρήσας, θανῶν ἔτ' οὔσαν κατήναρές με.	870
Χορός σέβειν μὲν εὐσέβειά τις, κράτος δ' ὅτω κράτος μέλει παραβατὸν οὐδαμᾶ πέλει· σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά.	875
Ἀντιγόνη ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος ταλαίφρων ἄγομαι τὰν πυμάταν ὀδόν. οὐκέτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα θέμις ὄραν ταλαίνα. τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων στενάζει.	880
Κρέων ἄρ' ἴστ', αἰοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγειν; οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα; καὶ κατηρεφεῖ τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἰρηκ' ἐγὼ, ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγη· ἡμεῖς γὰρ ἀγνοὶ τοῦπι τήνδε τὴν κόρη μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται.	885
Ἀντιγόνη ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς οἴκησις αἰείφρουρος, οἷ πορεύομαι πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὦν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων· ὦν λαισθία ἴγῳ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου. ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω φίλη μὲν ἤξειν πατρί, προσφιλῆς δὲ σοί, μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα· ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ ἔλουσα κακόσμησα κάπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα. νῦν δὲ Πολύνεικες, τὸ σὸν δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι. καίτοι σ' ἐγὼ ἴμισησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ. οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν, εἰ τέκνων μῆτηρ ἔφυν, οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανῶν ἐτήκετο, βία πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον. τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω; πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν, καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον, μητρὸς δ' ἐν Αἴδου καὶ πατρὸς κεκευθότοι οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.	890
	900
	905
	910

τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ νόμῳ Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὧ κασίγνητον κάρα.	915
καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβῶν ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς, ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δύσμορος ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς.	920
ποῖαν παρεξεληθοῦσα δαιμόνων δίκην; τί χρή με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι βλέπειν; τίς' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ', ἐκτησάμην.	925
ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά, παθόντες ἂν ξυγγοῖμεν ἡμαρτηκότες· εἰ δ' οἶδ' ἀμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν ἢ καὶ δρωῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.	
Χορός ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ ψυχῆς ῥίπαι τήνδε γ' ἔχουσιν.	930
Κρέων τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὕπερ.	
Ἀντιγόνη οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοῦπος ἀφίκται.	
Χορός θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι.	935
Ἀντιγόνη ὦ γῆς Θήβης ἄστρῳ πατρῶον καὶ θεοὶ προγενεῖς, ἄγομαι δὴ κούκῆτι μέλλω. λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι τὴν βασιλειδᾶν μούνην λοιπὴν, οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάσχω, τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.	940
Χορός ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις ἀύλαϊς· κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη· καίτοι καὶ γενεᾶ τίμιος, ὦ παῖ παῖ, καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορῦτους.	945
ἀλλ' ἄ μοιριδία τις δύνασις δεινά· οὐτ' ἂν νιν ὄλβος οὐτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ ἀλίκυποι κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.	950
ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, Ἥδωνων βασιλεύς, κερτομίσις ὀργαῖς ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῶ. οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίαις	955
	960

ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
 παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὐϊόν τε πῦρ,
 φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965
 παρὰ δὲ κυανεᾶν πελάγει διδύμας ἀλὸς
 ἀκταὶ Βοσπόρια ἦδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
 Σαλμυδησός, ἴν' ἀγχίπτολις Ἄρης 970
 δισσοῖσι Φινεΐδαις
 εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
 τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
 ἀραχθέντων, ὑφ' αἵματηραῖς 975
 χεῖρεςσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν
 κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν· 980
 ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
 ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν,
 τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
 τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῶαις
 Βορεᾶς ἄμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
 θεῶν παῖς. ἀλλὰ κάπ' ἐκείνῃ
 Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.
Τειρεσίας
 Θήβης ἄνακτες, ἤκομεν κοινήν ὁδὸν
 δὴ ἐξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
 αὕτη κέλευθος ἐκ προσηγητοῦ πέλει. 990
Κρέων
 τί δ' ἔστιν, ὦ γεραῖε Τειρεσία, νέον;
Τειρεσίας
 ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
Κρέων
 οὐκ οὐκ πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός.
Τειρεσίας
 τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.
Κρέων
 ἔχω πεπονθῶς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
Τειρεσίας
 φρόνει βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
Κρέων
 τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
Τειρεσίας
 γνώσει, τέχνης σημεία τῆς ἐμῆς κλύων.
 εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
 ἴζων, ἴν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν, 1000
 ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ
 κλάζοντας οἴστρω καὶ βεβαρβαρωμένῳ.
 καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
 ἔγνω· πετρῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.
 εὐθύς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην 1005
 βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
 Ἕφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ

μυδώσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο
 κᾶτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσοιο
 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρουεῖς 1010
 μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
 τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
 φθίνοντ' ἀσῆμων ὀργίων μαντεύματα.
 ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμῶν, ἄλλοις δ' ἐγώ.
 καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεὶ πόλις. 1015
 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάροι τε παντελεῖς
 πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
 τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
 κᾶτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
 θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, 1020
 οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς
 ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος.
 ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦξαμαρτάνειν·
 ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κείνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνήρ 1025
 ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
 πεσῶν ἀκῆται μηδ' ἀκίνητος πέλη.
 αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
 ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι μηδ' ὀλωλότα
 κέντει· τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; 1030
 εὐ σοὶ φρονήσας εὐ λέγω. τὸ μανθάνειν δ'
 ἥδιστον εὐ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
Κρέων
 ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
 τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦδὲ μαντικῆς
 ἀπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δ' ὑπαὶ γένους 1035
 ἐξημπόλημαι κἀμπεφόρτισμαι πάλαι.
 κερδαίνειτ', ἐμπολάτε τὰπὸ Σάρδεων
 ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἴνδικὸν
 χρυσόν· τάφω δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε,
 οὐδ' εἰ θέλουσ', οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορᾶν 1040
 φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
 οὐδ' ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
 θάπτειν παρήσω κείνον· εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
 θεοὺς μαιίνειν οὐτίς ἀνθρώπων σθένει.
 πίπτουσι δ', ὦ γεραῖε Τειρεσία, βροτῶν 1045
 χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρ', ὅταν λόγους
 αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
Τειρεσίας
 φεῦ.
 ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,
Κρέων
 τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινων λέγεις;
Τειρεσίας
 ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; 1050
Κρέων
 ὅσῳπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

Τειρεσίας

ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.

Κρέων

οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

Τειρεσίας

καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.

Κρέων

τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος.

1055

Τειρεσίας

τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

Κρέων

ἄρ' οἴσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;

Τειρεσίας

οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.

Κρέων

σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.

Τειρεσίας

ὄρσεις με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι.

1060

Κρέων

κίνει, μόνον δὲ μὴ ἴπι κέρδεσιν λέγων.

Τειρεσίας

οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.

Κρέων

ὡς μὴ ἴμπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.

Τειρεσίας

ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τροχούς ἀμλλητηῆρας ἡλίου τελεῖν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχων ἕνα

1065

νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλῶν κάτω

ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας,

ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὐθιῶν

1070

ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.

ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω

θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.

τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι

λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἑρινύες,

1075

ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.

καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος

λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ

ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.

ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,

1080

ὄσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγνισαν

ἢ θῆρες ἢ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων

ἀνόσιον ὄσμην ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.

τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης

ἀφήκα θυμῷ, καρδίας τοξεύματα

1085

βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.

ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα

τὸν θυμὸν οὔτος ἐς νεωτέρους ἀφή,

καὶ γνῶ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχαιτέραν τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει.	1090
Χορός ἀνὴρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας· ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὄτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα, μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.	
Κρέων ἐγνώκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας. τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ ἄτη πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.	1095
Χορός εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενουκέως, λαβεῖν.	
Κρέων τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε. πείσομαι δ' ἐγώ.	
Χορός ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρουχος στέγης ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ, τάφον.	1100
Κρέων καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;	
Χορός ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.	
Κρέων οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.	1105
Χορός δρᾶ νυν τὰδ' ἐλθὼν μὴδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.	
Κρέων ᾧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν' ἴτ' ἴτ' ὀπάονες, οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν ὀρμᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον.	1110
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη, αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρῶν ἐκλύσομαι. δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους ἄριστον ἢ σῶζοντα τὸν βίον τελεῖν.	
Χορός πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα γένος, κλυτὰν ὅς ἀμφέπεις Ἴταλίαν, μέδεις δὲ παγκοίνοις, Ἐλευσινίας	1115
Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ Βακχᾶν ὁ ματρόπολιν Θήβαν ναιετῶν παρ' ὑγρῶν	1120
Ἴσμηνοῦ ρεῖθρων ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὄπωπε λιγνύς, ἔνθα Κωρύκται στείχουσι νύμφαι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα.	1125
	1130

καί σε Νυσαίων ὀρέων
κισσήρεις ὄχθαι χλωρά τ' ἄκτᾶ
πολυστάφυλος πέμπει,
ἄμβρότων ἐπέων
εὐαζόντων Θηβαΐας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς· 1135
τὰν ἐκ πᾶσαι τιμᾶς ὑπερτάταν πόλεων
ματρὶ σὺν κεραυνία·
καὶ νῦν, ὡς βιαίας ἔχεται 1140
πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου,
μολεῖν καθαροσίῳ ποδὶ Παρνασίαν ὑπὲρ κλιτῶν
ἢ στονόνεντα πορθμόν. 1145
ἰὼ πῦρ πνειόντων χοράγ' ἄστρον, νυχίων
φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
παῖ Διὸς γένεθλον, προφάνηθ'
ᾧναξ, σαῖς ἅμα περιπόλοισ 1150
Θυίαισιν, αἶ σε μαινόμεναι πάννουχοι χορεύουσι
τὸν ταμίαν Ἰακχον.

Ἄγγελος
Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
οὐκ ἔσθ' ὅποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεὶ
καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστῶτων βροτοῖς. 1160
Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτέ,
σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
λαβῶν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
ἠύθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ·
καὶ νῦν ἀφείται πάντα. τὰς γὰρ ἠδονὰς 1165
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῆ
τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 1170
οὐκ ἂν προαιίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἠδονήν.

Χορός
τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἤκεις φέρων;
Ἄγγελος
τεθναῖσιν. οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
Χορός
καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
Ἄγγελος
Αἴμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται. 1175
Χορός
πότερα πατρώας ἢ πρὸς οἰκείας χερός;
Ἄγγελος
αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.
Χορός
ᾧ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἦνυσας.
Ἄγγελος

ὡς ὧδ' ἐχόντων τ' ἄλλα βουλεύειν πάρα.

Χορός

καὶ μὴν ὄρω τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ 1180
δάμαρτα τὴν Κρέοντος. ἐκ δὲ δωμάτων
ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη πάρα.

Εὐρυδίκη

ὦ πάντες ἄστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην 1185
πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.

καὶ τυγχάνω τε κληῖθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
χαλῶσα καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' ὠτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
δείσασα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι 1190
ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐθις εἶπατε·
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.

Ἄγγελος

ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ
κουδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
τί γάρ σε μαλθάσοιμ' ἂν ὦν ἐς ὕστερον 1195
ψεῦσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' ἀεὶ.

ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·

καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν 1200
λούσαντες ἀγνὸν λουτρὸν, ἐν νεοσπάσιν

θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χῶσαντες αὐθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
νυμφεῖον Αἴδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205

φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν.

τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς
ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον, οἰμῶξας δ' ἔπος 1210
ἴησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγώ,

ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα δυστυχεστάτην
κέλευθον ἔρω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
παιδὸς με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι,

ἴτ' ἄσσον ὠκεῖς καὶ παραστάντες τάφω 1215
ἀθρήσαθ', ἀρμόν χώματος λιθοσπαδῆ
δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
φθόγγον συνήμ' ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.

Ἄγγελος

τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότης κελουμάτων
ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λιοισθίῳ τυμβεύματι 1220
τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,

βρόχῳ μιτώδει σινδόνας καθημμένην,
τὸν δ' ἀμφὶ μέσση περιπετὴ προσκείμενον,
εὐνῆς ἀποιμῶζοντα τῆς κάτω φθορὰν

ἔθανες, ἀπελύθης
ἐμαῖς οὐδὲ σαῖς δυσβουλίαις.

Χορός

οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.

1270

Κρέων

οἴμοι,

ἔχω μαθὼν δειλαιοῦ· ἐν δ' ἐμῷ κάρῳ
θεὸς τότε ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
οἴμοι, λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.

1275

φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

Ἐξάγγελος

ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἦκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά.

1280

Κρέων

τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἐκ κακῶν ἔτι;

Ἐξάγγελος

γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

Κρέων

ἰώ.

ἰὼ δυσκάθαρος Αἰδου λιμήν,

τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;

1285

ὦ κακάγγελτά μοι

προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;

αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω.

τί φῆς, παῖ; τίν' αὖ λέγεις μοι νέον,

αἰαῖ αἰαῖ,

1290

σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ

γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;

Χορός

ὄρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

Κρέων

οἴμοι,

κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.

1295

τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;

ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσσιν ἀρτίως τέκνον,

τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.

φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.

1300

Ἐξάγγελος

ἦ δ' ὄξυθήκτω βωμία περὶ ξίφει

λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν

τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,

αὐθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς

πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.

1305

Κρέων

αἰαῖ αἰαῖ,

ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν

ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτω ξίφει;

δείλαιος ἐγώ, αἰαῖ, δειλαία δὲ συγκέκραμαι δύα.	1310
Ἐξάγγελος ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κάκείνων ἔχων πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων	
Κρῆων ποιῶ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;	
Ἐξάγγελος παίσας ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως παιδὸς τόδ' ἦσθητ' ὀξυκώκυτον πάθος.	1315
Κρῆων ὦμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμᾶς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας. ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος, ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι,	1320
ἄγετέ μ' ὅτι τάχιστ', ἄγετέ μ' ἐκποδῶν, τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.	1325
Χορός κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς. βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.	
Κρῆων ἴτω ἴτω, φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἔχων ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν	1330
ὑπατος· ἴτω ἴτω, ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω.	
Χορός μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρὴ μέλειν πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν	1335
Κρῆων ἀλλ' ὦν ἐρῶ, τοιαῦτα συγκατηξάμην.	
Χορός μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγὴ.	
Κρῆων ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν, ὄς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκὼν κάκτανον	1340
σέ τ' αὐτάνδ', ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω ὅπα πρὸς πότερα κλιθῶ· πάντα γὰρ λέχρια τὰν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι	1345
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.	
Χορός πολλῶ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρωτὸν ὑπάρχει. χρὴ δὲ τὰ γ' εἰς θεοὺς μηδὲν ἀσεπτεῖν. μεγάλοι δὲ λόγοι μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων ἀποτίσαντες γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.	1350